

Motiver til foranstaaende Lovforflag.

Forpleiningscorpsets Virksomhed ved Hæren omfatter:

Lønningssvæsenet og alle Udbetalinger til Hærens Personale.

Forpleining af Personale og Heste.

Beklædningsvæsenet (Dre- og Undermundersvæsenet).

Jndqvarteringsvæsenet.

Sygehuusforvaltningen.

Befordringsvæsenet.

Bogholderi og Regnskabsvæsen for de nævnte Forvaltningsgrene.

Uagtet disse Forretningsgrene ere af meget forskellig Art, kunne de dog i Fredstid uden Ulempe famlede bestyres af et temmelig begrænset Antal Embeds- og Bestillingsmænd. Anderledes stille Forholdene sig derimod, naar Hæren rykker i Felten; thi da faaer enhver enkelt Forretningsgreen et ganske andet Omfang og en ganske anden Betydning, og Embedsmændene, som da ofte savne Tid og Leilighed til at søge Oplysning og Raad, maae vide at handle selvstændigt og hurtigt. Det vilde derfor være et Misgreb, ved Forpleiningscorpsets Ordning først eller fornemmelig at fæste Blikket paa Hærens Deconomi under Fredsforhold. Ivertimod maa man, med Hensyn til Forpleiningscorpsen som overhovedet med Hensyn til Hærens Afdelinger, først og fremmest gjøre sig klart, hvilke Krav Krigen stiller; dernæst bliver at overveie, hvorledes man hensigtsmæssigt og meest oeconomisk kan give Corpsen en Fredsordning, som skaffer det for Krigen fornødne Personale tilbørlig Uddannelse og Ovelse, og som tillader en let og hurtig Overgang fra Fredsfod til Krigsfod.

Drages derfor her først Krigsforholdene frem, gjøre de Fordringer, som i de forskellige Retninger maae stilles til Forpleiningscorpsets Personale, sig hver især stærkt gjældende.

Lønningssvæsenet kræver nøie Kjendskab til de gjældende Lønningbestemmelser og Routine i det for Hæren særegne Regnskabsvæsen, der kun tillader en fyldestgjørende Control, naar det indtil den mindste Enkeltighed er regel-

bundet og paa det Nøieste knyttet til en ligesaa regelbunden Rapportering fra Afdelingerne.

Forpleiningsvæsenet (Naturalforpleiningen) stiller færre Fordringer i Retning af Regnskabsaflæggelse, men udkræver Kjendskab til Forpleiningsgjenstandens Durdering, Opbevaring og øvrige Behandling, og hos dem, der skulle besørge Jndkjøbet, tillige commerciel Jndsigt og Routine.

For i Krigstid at kunne bestyre Beklædningsvæsenet oeconomisk og i anden Henseende fyldestgjørende, maae de Paagjældende i længere Tid have haft at gjøre med Troppernes Beklædningsgjenstande, saa at de blandt Andet kunne bedømme brugte Gjenstandes videre Anvendelighed og sandsynlige Varighed.

Jndqvarterings- og Lazarethvæsenet, tildeels ogsaa Befordringsvæsenet, stille i Krigstid fornemmelig Fordring til de paagjældende Embedsmænds Evne til at drage Nytte af Omstændighederne, deres Kundskab om Hjelpekilderne, deres Tjenesteiver og Interesse for Hærens og Statskassens Løb.

I alt Regnskabsvæsen udtræves en Noiagtighed og Udholdenhed, som ikke maa svinge under de ugunstige ydre Forhold, ja som det under saadanne netop er af største Vigtighed at vide tilstede.

Al de overordnede Embedsmænd maa endvidere fordres administrativ Routine og Initiativ, Bekjendtskab med Lovgivningen, Kundskab i videre Forstand om alle Hjelpekilder og saamegen strategisk Jndsigt, at de under visse Forhold kunne selv danne sig et Begreb om Hærens Bevægelser og disses Følger.

For det hele Personale gjælder desuden som fælleds Betingelse, at den Enkelte har fornøden legemlig Kraft til at udholde Krigens Strabadser sammen med Hærens øvrige Personale, og ønskeligt er det, at han i længere Tid har indlevet sig med dette, saa at ikke alene Troppernes Vel er for ham blevet en Hovedsag, men at han tillige staaer i et saadant Forhold til de Befalende, at en Samvirken kan finde Sted uden gjensidig Mistillid og indbyrdes Rivninger, til hvilke der under Feltsforhold kan blive saa rig Anledning.